

ارتباط وارینت‌های ژن‌های miR-27a و miR-146a با بروز بیماری دیابت نوع ۲: یک مطالعه متاآنالیز

امین کریم‌پور^۱، امیر حسین مزارع^۱، شیوا هادیان‌پور^۱، معصومه ملا آقا زرنندی^۲، مهری حسینی^۱، بهنام علی‌پور^{۳*}

^۱کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی یاسوج، یاسوج، ایران، ^۲وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی، تهران، ایران، ^۳گروه علوم آزمایشگاهی، دانشگاه علوم پزشکی یاسوج، یاسوج، ایران

تاریخ وصول: ۱۳۹۸/۰۲/۳۰ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۱۰/۲۴

چکیده

زمینه و هدف: چندین مطالعه به بررسی ارتباط بین پلی‌مورفیسم‌های موجود در محل ژن‌های کد کننده miR-27a و miR-146a با دیابت نوع ۲ پرداخته‌اند، هر چند که نتایج ارایه شده متناقض بوده‌اند. بر همین اساس در مطالعه متاآنالیز پیش‌رو به منظور دستیابی به یک برآورد صحیح‌تر به بررسی ارتباط بین وارینت‌های T2D با miR-27a rs895819 T>C و MiR146a-rs290164 G>C پرداخته شد.

روش بررسی: برای انجام این مطالعه مروری، مطالعات از طریق جستجو در پایگاه‌های الکترونیکی پاب مد، گوگل اسکولا، اسکوپوس و ساینس دایرکت تا تاریخ ۱۵ خرداد ۱۳۹۸ انتخاب شدند. در مجموع ۲۰۶۹ فرد دیابتی و ۱۹۴۷ فرد سالم برای بررسی ارتباط rs2910164 و ۱۰۹۰ فرد دیابتی و ۹۶۶ فرد کنترل برای بررسی ارتباط rs895819 با دیابت نوع دو با نسبت شانس OR با ۹۵ درصد محدوده اطمینان وارد متاآنالیز شدند.

یافته‌ها: در این مطالعه ارتباط پلی‌مورفیسم miR-146a rs2910164 و با T2D در پنج مدل مختلف ژنتیکی شامل مدل‌های آلی، مغلوب، غالب، over-dominant و co-dominant بررسی شد. نتایج ما نشان داد که ارتباط معنی‌داری بین وارینت‌های miR-146a rs2910164 و miR-27a rs895819 با T2D وجود ندارد ($p > 0.05$). همچنین هیچ‌گونه شواهدی دال بر وجود سوگرایی انتشار در مدل‌های مختلف ژنتیکی بررسی شده یافت نگردید ($p > 0.05$).

نتیجه‌گیری: این متاآنالیز نشان داد که ارتباط معنی‌داری بین وارینت‌های بررسی شده با T2D وجود ندارد. برای تأیید این نتایج، نیاز به انجام پژوهش‌های بیشتر در جمعیت‌های با حجم نمونه بالاتر و با تنوع جغرافیایی بیشتر می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: rs2910164، rs895819، دیابت نوع ۲، متاآنالیز

* نویسنده مسئول: بهنام علی‌پور، یاسوج، دانشگاه علوم پزشکی یاسوج، گروه علوم آزمایشگاهی

Email: behnam.alipour@yums.ac.ir

مقدمه

SNPها با بیماری‌های مختلف از جمله؛ انواع بدخیمی‌ها، بیماری‌های تحلیل برنده سیستم عصبی، بیماری‌های خودایمنی، بیماری‌های قلبی-عروقی و T2D در چند سال اخیر منتشر شده است (۵-۸). miRNAها مولکول‌های کوچک تک رشته‌ای هستند که از ۲۱ تا ۲۳ نوکلئوتید تشکیل شده‌اند و عمل تنظیمی خود را در سطح پَسارونویسی انجام می‌دهند (۹). از جمله miRNAهایی که تغییر میزان بیان آنها با بیماری T2D مرتبط بوده است می‌توان به miR-146a و miR-27a اشاره نمود (۱۰). آنچه نقش و اهمیت miR-146a را در T2D دوچندان نموده است تأثیر این miRNA بر تنظیم مسیرهای التهابی و از طرفی تأثیر التهاب و مارکرهای التهابی در ایجاد و نیز توسعه عوارض دیابت می‌باشد (۱۱). در بین ژن‌های هدف miR-146a، دو تا از مهم‌ترین آنها شامل IRAK1 و TRAF6 در مسیر پیام‌رسانی گیرنده شبه toll (TLR4) (۱۲) قرار دارند. این هدف‌گیری و اتصال می‌تواند با تأثیر بر ژن‌های پایین دستی مسیر پیام‌رسانی TLR4 موجب کاهش بیان NfκB و در نهایت کاهش فاکتورهای التهابی شود (۱۲). miR-27a نیز مسیرهای پیام‌رسانی مرتبط با بروز دیابت از جمله Wnt/β-catenin که در روند آدیپوزنز نقش دارد را کنترل می‌نماید (۱۳). همچنین گزارش شده است که miR-27a با مهار PPARγ نقش تنظیم‌گری منفی در تمایز آدیپوسیت‌ها دارد (۱۴).

بیماری دیابت نوع ۲ شایع‌ترین بیماری متابولیکی است که در اثر مقاومت به انسولین و اختلال در عملکرد سلول‌های β پانکراس ایجاد می‌شود (۱). تصور می‌شود که T2D بتواند بزرگترین اپیدمی را در تاریخ بشر داشته باشد به طوری که تازه‌ترین پژوهش‌های اپیدمیولوژیک صورت گرفته در دنیا نشان داده‌اند که در سال ۲۰۱۷ حدود ۴۵۱ میلیون نفر در دنیا به دیابت مبتلا بوده و پیش‌بینی می‌شود این تعداد در سال ۲۰۴۵ به بیش از ۶۹۳ میلیون نفر خواهد رسید (۲). بیماری T2D از منظر اتیولوژی بسیار هتروژن بوده و در ایجاد و توسعه آن همکاری تنگاتنگی بین عوامل محیطی و عوامل ژنتیکی وجود دارد. امروزه در عصر پژوهش‌ها همراهی گسترده ژنومی (GWAS) (۱) و همچنین پژوهش‌های همراهی ژنتیکی با طراحی مناسب، برآوردها برای میزان توارث پذیری T2D روز به روز به واقعیت نزدیکتر می‌شود (۲). پلی‌مورفیسم‌های تک نقطه (SNPs) (۳) فراوان‌ترین نوع وارینت‌های موجود در ژنوم انسان بوده و قادر هستند به عنوان مارکر مطلوب برای شناسایی مناطق مرتبط با بیماری در سرتاسر ژنوم مورد استفاده قرار گیرند (۴).

یکی از شاخص‌ترین رده‌های SNPها، آن‌هایی هستند که در شبکه ژنی microRNAs (miRNAها)، شامل ژن پیش‌ساز و ژن هدف miRNAها و نیز ژن‌های کُد کننده پروتئین‌های تنظیمی پردازش کننده آنها رخ می‌دهند (۵). گزارش‌های متعددی حاکی از همراهی این

1-Genome Wide Association Studies(GWAS)
2- Single nucleotide polymorphism(SNPs)
3-Toll Like Receptor 4(TLR4)

مشکلاتی مثل وجود جامعه آماری کوچک را برطرف می‌سازد(۲۱). لذا هدف از این مطالعه ارتباط واریته‌های ژنهای miR-146a و miR-27a با بروز بیماری دیابت نوع ۲ بود.

روش بررسی

در این مطالعه مروری، داده‌ها از طریق جستجو در پایگاه‌های الکترونیکی پاب مد، گوگل اسکولار، اسکوپوس و ساین دایرکت تا تاریخ ۱۵ خرداد ۱۳۹۸ مورد بررسی قرار گرفتند. برای این منظور از کلید واژه‌های مهم و سیستماتیک انگلیسی و معادل آن‌ها برای افزایش شانس پیدا کردن مقالات استفاده شد. کلید واژه‌های مورد استفاده rs895819 ، rs2910164 ، miR-146a polymorphism و miR-27a polymorphism در ترکیب با type 2 diabetes ، T2D و T2DM بودند.

در مجموع ۲۰۶۹ فرد دیابتی و ۱۹۴۷ فرد سالم برای بررسی ارتباط rs2910164 و ۱۰۹۰ فرد دیابتی و ۹۶۶ فرد کنترل برای بررسی ارتباط rs895819 با دیابت نوع دو با نسبت شانس OR با ۹۵ درصد محدوده اطمینان وارد متآنالیز شدند.

مقالاتی که برای این مطالعه انتخاب شدند دارای این معیارها بودند: ارتباط rs895819 یا rs2910164 با T2D در آنها بررسی شده بود، دارای گروه بیمار (مبتلا به T2D) و گروه کنترل (افراد غیر دیابتی) بودند، تعداد افراد بیمار و کنترل در آن‌ها مشخص بود، توزیع ژنوتیپی و آلی آنها با تعادل

علاوه بر این چندین مطالعه به بررسی ارتباط بین پلی‌مورفیسم‌های موجود در محل ژنهای ککنده miR-146a و miR-27a با T2D پرداخته‌اند(۱۵ و ۱۰). وارینت rs2910164 در موقعیت +۶۰ نسبت به اولین نوکلئوتید pre-miR146a قرار داشته و با جای G به C در رشته passenger(رشته مقابل توالی اصلی) باعث تغییر درجفت باز G:U به C:U در ساختار ساقه پیش ساز miR-146a می‌گردد(۱۶). این تغییر می‌تواند باعث کاهش بیان miR-146a بالغ و در نتیجه تغییر در کیفیت بازدارندگی آن بر ژنهای هدف در مسیر TLR4 و مسیره‌های مولد سیٹوکین شود(۱۷). علاوه بر این نشان داده شده است که وجود آلل C مربوط به rs895819 می‌تواند با تغییر میزان بیان miR-27a باعث رفع اثر مهاري این miRNA بر ژنهای هدف شود(۱۸). تاکنون ارتباط بین این دو پلی‌مورفیسم با T2D در چند مطالعه مورد بررسی قرار گرفته شده است(۲۰ و ۱۹، ۱۷، ۱۵)، هر چند که نتایج ارایه شده متناقض بوده‌اند. با توجه به متناقض بودن یافته‌های موجود، دستیابی به یک نتیجه واحد ضروری می‌باشد.

متآنالیز یک ابزار آماری است که نتایج پژوهش‌های مختلف درباره یک موضوع خاص را جمع‌آوری کرده و بر این اساس نقش مؤثری در یک دست نمودن پژوهش‌ها انجام شده و رفع تناقضات موجود در آنها ایفا می‌نماید. به عبارتی متآنالیز دقت و قدرت داده‌های آماری در تعیین اثر آن‌ها را با یکی کردن نتایج داده‌های قبلی افزایش داده و از این طریق

هاردی واینبرگ مطابقت داشت، مقالات اصیل پژوهشی (مقالات مروری و سایر موارد حذف شدند) بودند و پلی مورفیسیم ژن miR-27a یا miR-146a را به عنوان متغیر مستقل اصلی در نظر گرفته بودند.

آزمون ناهمگنی مطالعه‌ها (Heterogeneity) در واقع این فرض را که یافته‌های پژوهش‌های اولیه وارد شده به متآنالیز تفاوت قابل توجهی ندارند را ارزیابی می‌نماید. در این پژوهش بررسی ناهمگنی پژوهش‌ها با اندازه‌گیری شاخص I^2 صورت پذیرفت. بر همین اساس مقادیر ۲۵، ۵۰ و ۷۵ درصد به ترتیب بیانگر ناهمگنی کم، متوسط و زیاد بود (۲۲). علاوه بر این برای ارزیابی ناهمگنی از شاخص کوکران (Cochran's Q) نیز استفاده شد. مقادیر p کمتر از ۰/۱ برای این آزمون نشان دهنده وجود ناهمگنی در پژوهش‌های آنالیز شده بود (۲۳). بر همین اساس در نهایت برای مدل‌های ژنتیکی (در ادامه شرح داده شده‌اند) طراحی شده‌ی ناهمگن از مدل آماری random و برای انواع همگن از مدل آماری fix استفاده گردید.

سوگیری انتشار مقالات (publication bias) با استفاده از نمودار قیفی (funnel plot) در برابر خطای استاندارد (SE) مورد بررسی قرار گرفت. علاوه بر این درجه عدم تقارن نمودار قیفی با استفاده از آزمون رگرسیون خطی (Egger's) مورد آزمایش قرار گرفت. در صورت نبود سوگیری انتشار، نمودار به صورت یک قیف معکوس متقارن خواهد بود (۲۱).

در این متآنالیز ارتباط بین پلی مورفیسیم‌های ژن‌های miR-27a و miR-146a در چندین مدل ژنتیکی شامل مدل‌های آلی، مغلوب، غالب، over-dominant و co-dominant و با استفاده از نرم‌افزار R مورد بررسی قرار گرفت.

یافته‌ها

جستجوی یافته‌ها به وسیله دو نفر و به صورت مستقل انجام شد و تمامی داده‌ها به وسیله نفر سوم بررسی و تأیید شدند. بعد از جستجو در منابع مختلف و حذف پژوهش‌های تکراری در نهایت ۷ مقاله برای ورود به متآنالیز انتخاب شدند. از این تعداد، سه مقاله که فاقد گروه کنترل و تنها به بررسی ارتباط وارینت rs290164 با عوارض دیابت از جمله نفروپاتی و بیماری‌های قلبی - عروقی پرداخته بودند نیز حذف گردیدند. در نهایت در این پژوهش، ۴ مطالعه مختلف از جمعیت‌های ایرانی، چینی و ایتالیایی که در فاصله سال‌های ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۶ منتشر شده بودند و توزیع اللی و ژنوتیپی آنها با تعادل هاردی واینبرگ سازگاری داشت مورد ارزیابی قرار گرفتند. جامعه آماری استفاده شده برای بررسی ارتباط بین پلی مورفیسیم rs290164 و دیابت در این ۴ مطالعه، شامل ۲۰۶۹ فرد مبتلا به T2D و ۱۹۴۷ نفر غیر دیابتی بود. از بین این افراد، ۷۲۰ نفر از گروه دیابتی و ۵۸۶ از افراد کنترل ژنوتیپ CC، ۹۱۳ فرد دیابتی و ۸۷۹ فرد سالم ژنوتیپ CG و ۴۳۶ فرد بیمار و ۴۸۵ فرد کنترل

و پژوهش‌هایی که دسترسی به متن کامل آنها مقدور نبود از مطالعه خارج شدند. در نهایت ۳ مقاله منتشر شده از سال ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۶ برای ورود به متاآنالیز انتخاب گردیدند. جامعه مورد مطالعه برای بررسی ارتباط پلی‌مورفیسم rs895819 و T2D در این مطالعه شامل ۱۰۹۰ نفر مبتلا به T2D و ۹۶۶ فرد غیر دیابتی بودند. همان‌طور که در جدول ۲ آورده شده است از بین افراد مورد مطالعه ۵۸۰ فرد بیمار و ۵۱۰ فرد کنترل ژنوتیپ TT، ۴۵۲ فرد دیابتی و ۳۷۹ فرد غیر دیابتی ژنوتیپ TC و ۵۸ فرد بیمار و ۷۷ مورد از افراد سالم ژنوتیپ CC داشتند. به مانند واریانت rs290164 در این مطالعه ارتباط پلی‌مورفیسم rs895819 با T2D در ۵ مدل مختلف ژنتیکی شامل؛ مدل‌های آلی (C vs. T)، مغلوب (TT vs. TC+CC)، غالب (TT+TC vs. CC)، (TC vs. TT+CC) و co-dominant (TT vs. CC) بررسی شد.

نتایج آنالیزهای آماری نشان داد که تمامی مدل‌ها به جز مدل‌های over-dominant و ژنوتیپ‌های TC vs. CC و TT vs. TC در مدل co-dominant هتروژن بوده و برای ارزیابی ارتباط آنها با بروز بیماری از مدل random استفاده شد (شاخص $I^2 > 0.70$ و $P > 0.05$). جهت آنالیز دو مدل هتروژن نامبرده شده نیز از مدل fix استفاده گردید (شاخص $I^2 > 0.70$ و $p > 0.05$). علاوه بر این همان‌طور که در این تصویر مشاهده می‌گردد در هیچ کدام از مدل‌های بررسی شده ارتباط معنی‌داری بین rs895819 و T2D

نیز ژنوتیپ GG داشتند. مشخصات پژوهش‌های مورد استفاده در جدول ۱ آورده شده است.

در این مطالعه ارتباط واریانت rs290164 در T2D در ۵ مدل مختلف ژنتیکی شامل مدل‌های آلی (C vs. G)، مغلوب (CC vs. CG+GG)، غالب (CG vs. over-dominant)، (CC+CG vs. GG) و co-dominant (CC vs. GG, CC vs. CG, CG vs. GG) بررسی شد. نتایج آنالیزهای آماری نشان داد که تمامی مدل‌ها به جز مدل‌های over-dominant و ژنوتیپ CG vs. GG در مدل co-dominant هتروژن بوده و برای ارزیابی ارتباط آنها با بروز بیماری از مدل random استفاده شد (شاخص $I^2 > 0.70$ و $p > 0.05$). جهت آنالیز دو مدل نامبرده شده نیز از مدل fix استفاده شد (شاخص $I^2 < 0.70$ و $p < 0.05$) (شکل ۱). همچنین همان‌طور که در این شکل مشاهده می‌گردد در هیچ کدام از مدل‌های بررسی شده ارتباط معنی‌داری بین rs290164 و دیابت حاصل نشد ($p > 0.05$). علاوه بر این بررسی سوگرایی انتشار به کمک نمودار کیفی و نیز آزمون آماری إگر (Egger's) ارزیابی شد. همان‌طور که در شکل ۲ آورده شده است هیچ‌گونه شاهدهی دال بر وجود سوگرایی انتشار در ۵ مدل مختلف ژنتیکی بررسی شده یافت نگردید ($p < 0.05$).

بعد از جستجو در منابع مختلف و حذف پژوهش‌های تکراری، بررسی‌ها دارای عدم تطابق با تعادل هاردی واینبرگ، پژوهش‌های فاقد گروه کنترل

به دست نیامد ($p > 0.05$). همچنین همان طور که در شکل ۴ نشان داده شده است به جز مدل مغلوب ($p > 0.05$)، هیچ‌گونه شاهدهی دال بر وجود سوگرایی انتشار در سایر مدل‌های ژنتیکی باقی مانده یافت نگردید ($p > 0.05$).

جدول ۱: مشخصات مطالعات مورد استفاده برای ارزیابی ارتباط واریانت rs290164 G>C با T2D

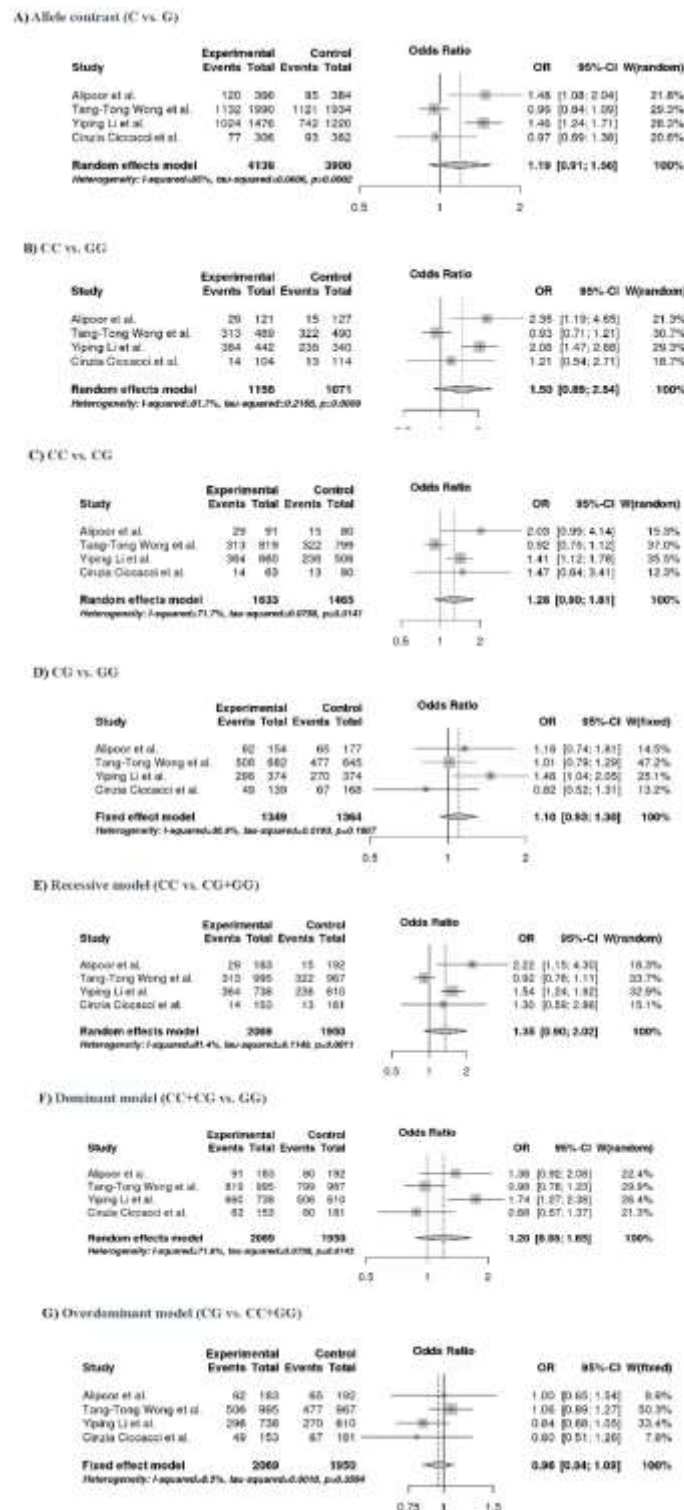
نویسنده اول	سال انتشار	کشور	فراوانی ژنوتیپی در گروه بیمار			فراوانی ژنوتیپی در گروه کنترل			HWE* سطح معنی‌داری
			CC	CG	GG	CC	CG	GG	
علی پور و همکاران (۱۰)	۲۰۱۶	ایران	۲۹	۶۲	۹۲	۱۵	۶۵	۱۱۲	۰/۲۰
تنگ تونگ وانگ و همکاران (۱۹)	۲۰۱۵	چین	۳۱۳	۵۰۶	۱۷۶	۳۲۲	۴۷۷	۱۶۸	۰/۷۰
بیپینگ لی و همکاران (۲۴)	۲۰۱۵	چین	۳۶۴	۲۹۶	۷۸	۲۳۶	۲۷۰	۱۰۴	۰/۰۷
سینزیا کیکاکسی و همکاران (۲۰)	۲۰۱۳	ایتالیا	۱۴	۴۹	۹۰	۱۳	۶۷	۱۰۱	۰/۶۸

* تعادل هاردی واینبرگ

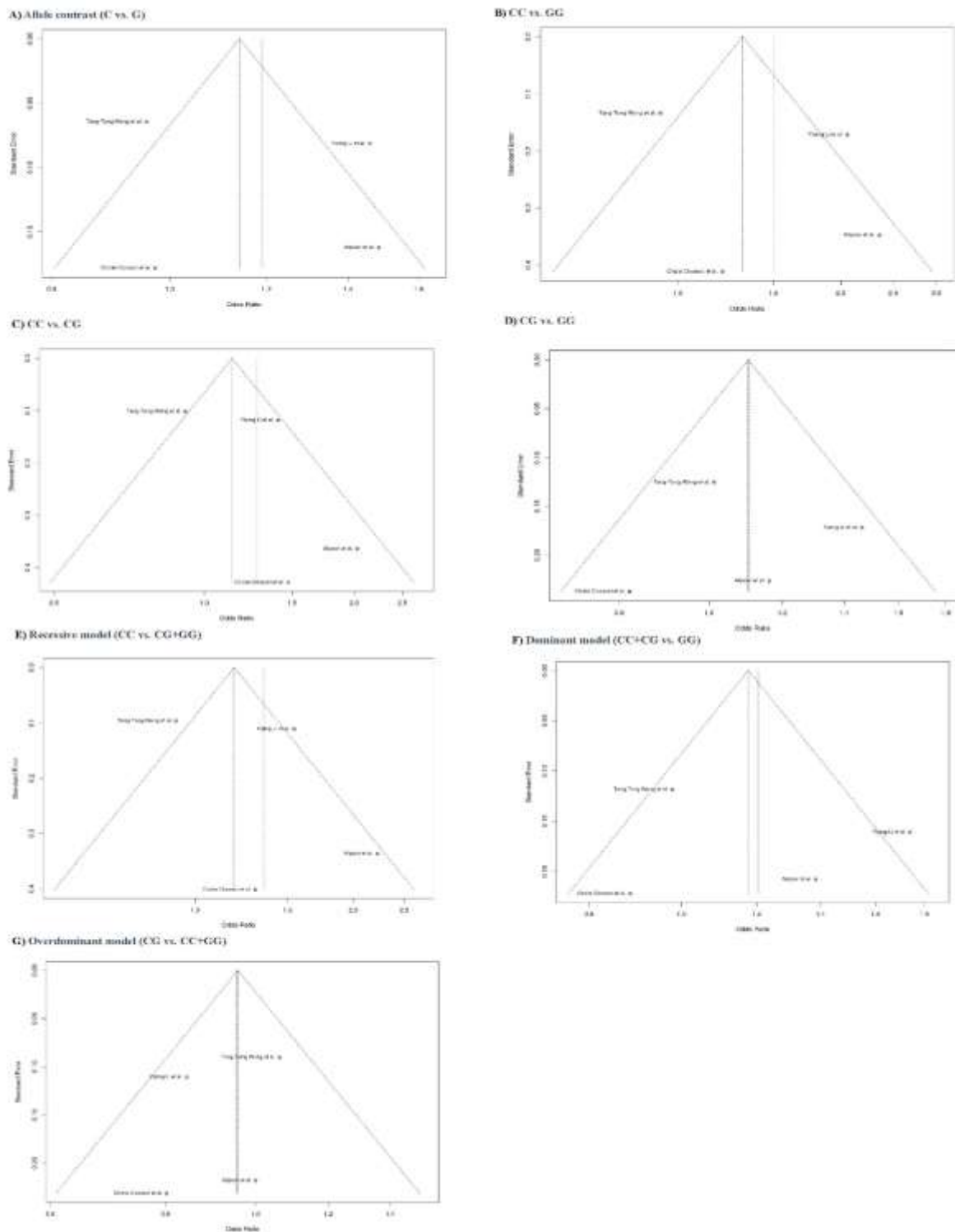
جدول ۲: مشخصات مطالعات مورد استفاده برای ارزیابی ارتباط واریانت rs895819 با T2D

نویسنده اول	سال انتشار	کشور	فراوانی ژنوتیپی در گروه بیمار			فراوانی ژنوتیپی در گروه کنترل			HWE* سطح معنی‌داری
			TT	TC	CC	TT	TC	CC	
قاندی و همکاران (۱۵)	۲۰۱۶	ایران	۱۰۸	۸۵	۱۱	۹۷	۸۶	۲۶	۰/۳۱
بیپینگ لی و همکاران (۲۴)	۲۰۱۵	چین	۳۷۱	۳۲۲	۴۵	۳۳۰	۲۴۰	۴۰	۰/۶۸
سینزیا کیکاکسی و همکاران (۲۰)	۲۰۱۳	ایتالیا	۱۰۱	۴۵	۲	۸۳	۵۳	۱۱	۰/۵۳

* تعادل هاردی واینبرگ

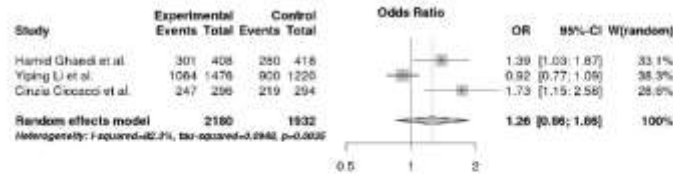

شکل ۱: نمودار Forest به منظور بررسی ارتباط پلی مورفیسم rs290164 G>C با T2D

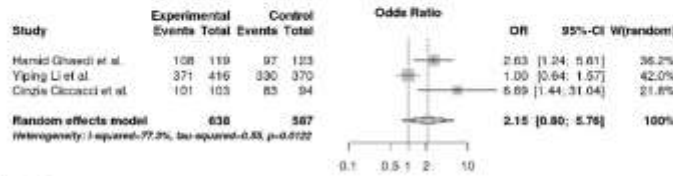

شکل ۲: نمودار Funnel به منظور بررسی سوگرایی انتشار در مدل‌های مختلف ژنتیکی rs290164

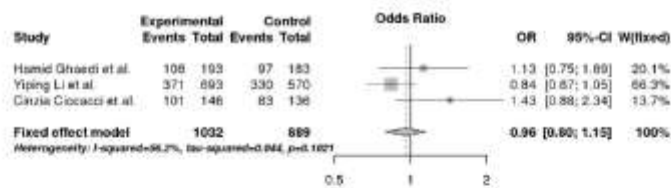
A) Allele contrast (T vs. C)

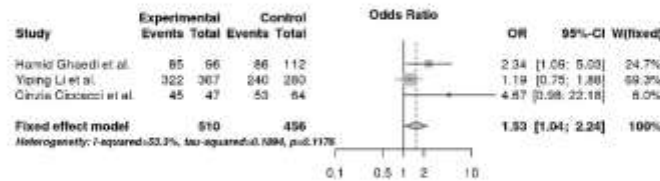
B) TT vs. CC

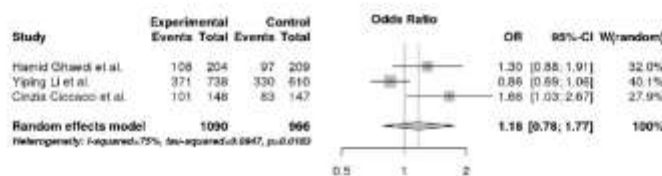
C) TT vs. TC

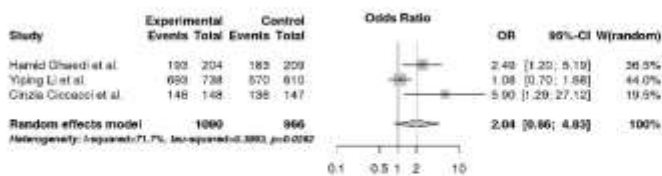
D) TC vs. CC

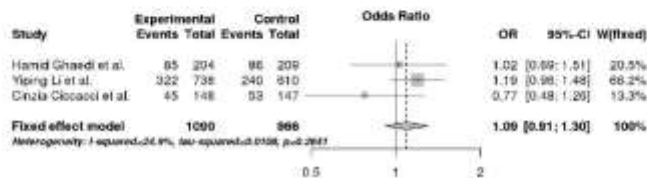
E) Recessive model (TT vs. TC+CC)

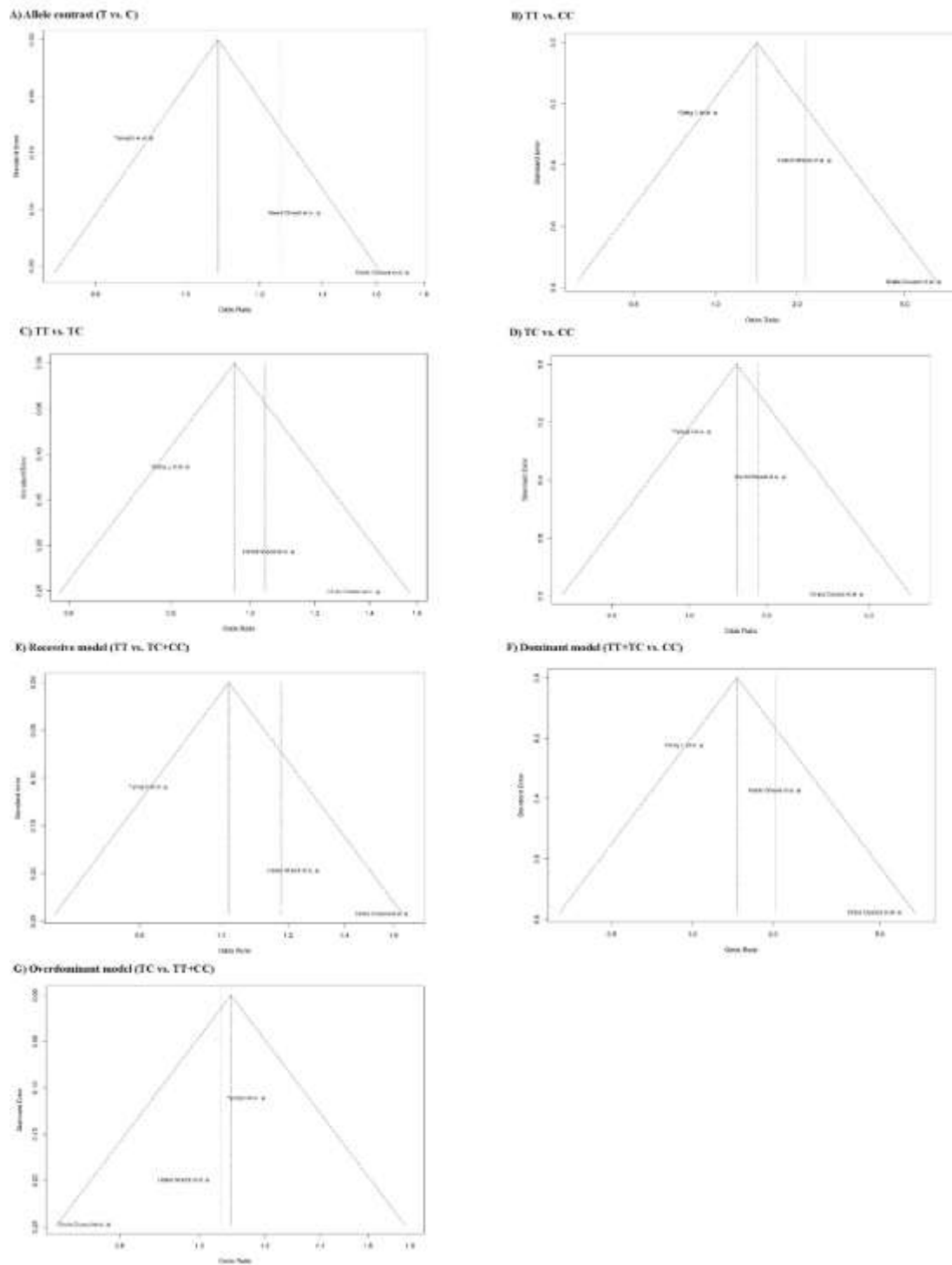
F) Dominant model (TT+TC vs. CC)

G) Overdominant model (TC vs. TT+CC)

شکل ۳: نمودار Forest به منظور بررسی ارتباط پلی مورفیسم rs895819 با T2D

شکل ۴: نمودار Funnel به منظور بررسی سوگرایی انتشار در مدل‌های مختلف ژنتیکی rs895819

بحث

است. این نوع پژوهش‌ها به ویژه زمانی که قدرت مطالعه اولیه به دلیل اندازه کوچک حجم نمونه آن پایین می‌باشد حایز اهمیت است (۲۳ و ۲۴). علاوه بر این پژوهش‌های متاآنالیزی از طریق شناسایی ناهمگنی در میان بررسی‌های آنالیز شده و نیز آنالیز تفاوت‌های موجود در آنها، مشکلات مرتبط با پژوهش‌های بررسی کننده ارتباط ژنتیکی با بیماری‌های مختلف را حل می‌نماید (۲۵ و ۲۳).

T2D یک بیماری پیچیده و چندعلتی است که تحت تأثیر فاکتورهای ژنتیکی، اپی‌ژنتیکی و محیطی نظیر؛ رژیم غذایی، فعالیت بدنی و چاقی قرار می‌گیرد (۳). یکی از مؤثرترین راهکارها برای شناسایی ژن‌های دخیل در یک بیماری استفاده و به کارگیری آنالیز ژنتیکی است. در این پژوهش‌ها از مارکرهای ژنتیکی چند شکلی متعدد برای شناسایی مناطق ژنومی مرتبط با بیماری استفاده می‌شود. مارکرهای چندشکل متعددی در ژنوم انسان یافت می‌شود، اما در این میان SNPها بیشترین کاربرد و کارایی را برای شناسایی مناطق مرتبط با بیماری در ژنوم انسان از خود نشان داده‌اند (۴). SNPها در مناطق مختلف ژنوم به خصوص در نواحی غیر کُد کننده آن مانند مناطق کُد کننده miRNAها یافت می‌شوند. پژوهش‌های مختلف گزارش داده‌اند که وجود SNPها در پیش‌سازهای miRNAها، با تحت تأثیر قرار دادن پردازش این مولکول‌ها باعث تغییر در بلوغ و میزان بیان آنها می‌شوند (۱۶ و ۵).

چندین مطالعه به بررسی ارتباط بین پلی‌مورفیسم‌های موجود در محل ژن‌های کد کننده miR-146a و miR-27a با T2D پرداخته‌اند (۱۵ و ۱۰). واریانت rs2910164 می‌تواند باعث کاهش بیان miR-146a بالغ و در نتیجه تغییر در کیفیت بازدارندگی آن بر ژن‌های هدف در مسیر TLR4 و مسیرهای مولد سیئوکین شود (۱۷). علاوه بر این نشان داده شده است که وجود آلل C مربوط به rs895819 می‌تواند با تغییر میزان بیان miR-27a باعث رفع اثر مهاری این miRNA بر ژن‌های هدف خود شود (۱۸). تاکنون ارتباط بین این دو پلی‌مورفیسم با T2D در چند مطالعه مورد بررسی قرار گرفته شده است (۲۰ و ۱۹، ۱۷، ۱۵)، هر چند که نتایج ارائه شده متناقض بوده‌اند. بر همین اساس در مطالعه متاآنالیز پیش‌رو به منظور دست‌یابی به یک برآورد صحیح‌تر، به بررسی ارتباط بین واریانت‌های miR146a-rs290164 G>C و miR-27a rs895819 T>C پرداخته شد.

در این مطالعه ارتباط پلی‌مورفیسم miR-146a rs2910164 و با T2D در پنج مدل مختلف ژنتیکی شامل مدل‌های آللی، مغلوب، غالب، over-dominant و co-dominant بررسی شد. نتایج ما نشان داد که ارتباط معناداری بین واریانت‌های miR-146a rs2910164 و miR-27a rs895819 با T2D وجود ندارد.

متاآنالیز یک روش آماری برای ترکیب نتایج حاصل از پژوهش‌های مستقل به منظور ارایه یک برآورد دقیق از اندازه اثر و افزایش قدرت آماری

و miR-27a با عوارض ناشی از دیابت وجود دارد امکان بررسی ارتباط این پلی-مورفیسیمها با دیابت نفروپاتی یا سایر عوارض مرتبط با دیابت مقدور نبود.

نتیجه‌گیری

در خاتمه، این مطالعه ارتباط پلی مورفیسیم rs2910164 miR-146a و با T2D در پنج مدل مختلف ژنتیکی شامل مدل‌های آلی، مغلوب، غالب، over-dominant و co-dominant بررسی نمود. یافته‌های حاصل از متآنالیز پیش‌رو بیان داشت که در هیچ کدام از مدل‌های ژنتیکی بررسی شده ارتباط معنی‌داری بین وارینت‌های rs895819 و rs2010164 با T2D به دست نیامد. برای دستیابی به یک مطالعه متآنالیزی قوی‌تر در این زمینه، همچنان نیاز به انجام پژوهش‌های بالینی در جمعیت‌های بزرگتر انسانی و با تنوع قومیتی بیشتر می‌باشد.

تقدیر و تشکر

این مقاله با کمک اعضای کمیته تحقیقات دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی یاسوج و بدون حمایت مالی انجام شد.

تاکنون ارتباط بین پلی‌مورفیسیم‌های rs2010164 و rs895819 با T2D در چندین پژوهش مورد ارزیابی قرار گرفته است، هر چند که نتایج آرایه شده متناقض بوده‌اند. علی‌پور و همکاران در مطالعه‌ای که در سال ۲۰۱۶ منتشر گردید نشان دادند که وجود آلل C در rs2010164 با T2D ارتباط معنی‌داری دارد (۱۰). مطابق با همین یافته در سال ۲۰۱۵، بیپینگلی و همکاران ارتباط این پلی‌مورفیسیم با بروز دیابت را در یک جمعیت چینی شامل ۷۳۸ بیمار مبتلا به T2D و ۶۱۰ فرد غیردیابتی بررسی نمودند. آنها نشان دادند که وجود آلل C ممکن است شانس ابتلا به T2D را افزایش دهد (۲۶). با وجود این، در دو مطالعه دیگری که در این زمینه منتشر گردیده است ارتباطی بین rs2910164 و شانس ابتلا به T2D یافت نشد (۲۰ و ۱۹). در ارتباط با پلی‌مورفیسیم‌های ژن miR-27a نیز، مطالعه قان‌دی و همکاران (۱۵) و کیکاکی و همکاران (۲۰) نشان دادند که آلل C نقش محافظتی در برابر ابتلا به T2D ایفا می‌کند. با وجود این ونگ و همکاران در مطالعه‌ای که جمعیت هدف آن افراد چینی از نژاد هان (Han) بود، همراهی چشم‌گیری بین آلل‌ها و ژنوتیپ‌های مختلف rs895819 با بیماری T2D یافت نکردند (۱۹).

برخی از محدودیت‌ها در متآنالیز کنونی وجود دارد که باید مورد توجه قرار گیرد؛ اول، نتیجه به دست آمده بر اساس تعداد کمی از پژوهش‌ها بود. بنابراین، این عامل ممکن است یافته‌های مطالعه را تحت تأثیر قرار دهد. دوم، به دلیل این که پژوهش‌های اندکی پیرامون ارتباط وارینت‌های مربوط به miR-146a

REFERENCES

1. Czech MP. Insulin action and resistance in obesity and type 2 diabetes. *Nature Medicine* 2017; 23(7): 804.
2. Cho N, Shaw J, Karuranga S, Huang Y, da Rocha Fernandes J, Ohlrogge A, et al. IDF Diabetes Atlas: Global estimates of diabetes prevalence for 2017 and projections for 2045. *Diabetes Research and Clinical Practice* 2018; 138: 271-81.
3. Prasad R, Groop L. Genetics of type 2 diabetes—pitfalls and possibilities. *Genes* 2015; 6(1): 87-123.
4. Läll K, Mägi R, Morris A, Metspalu A, Fischer K. Personalized risk prediction for type 2 diabetes: the potential of genetic risk scores. *Genetics in Medicine* 2017; 19(3): 322.
5. Moszyńska A, Gebert M, Collawn JF, Bartoszewski R. SNPs in microRNA target sites and their potential role in human disease. *Open Biology* 2017; 7(4): 1700-19.
6. Husakova M. MicroRNAs in the key events of systemic lupus erythematosus pathogenesis. *Biomedical Papers of the Medical Faculty of Palacky University in Olomouc* 2016; 160(3): 327-342.
7. Srivastava K, Tyagi K. Single nucleotide polymorphisms of microRNA in cardiovascular diseases. *Clinica Chimica Acta* 2018; 478: 101-10.
8. Alipoor B, Meshkani R, Ghaedi H, Sharifi Z, Panahi G, Golmohammadi T. Association of miR146a rs2910164 and miR-149 rs2292832 Variants with Susceptibility to Type 2 Diabetes. *Clinical Laboratory* 2016; 62(8): 1553-61.
9. MacFarlane LA, R Murphy P. MicroRNA: biogenesis, function and role in cancer. *Current Genomics* 2010; 11(7): 537-61.
10. Alipoor B, Ghaedi H, Meshkani R, Torkamandi S, Saffari S, Iranpour M, et al. Association of miR-146a expression and type 2 diabetes mellitus: A meta-analysis. *International Journal of Molecular and Cellular Medicine* 2017; 6(3): 156.
11. Jiang S, Hu Y, Deng S, Deng J, Yu X, Huang G, et al. miR-146a regulates inflammatory cytokine production in *Porphyromonas gingivalis* lipopolysaccharide-stimulated B cells by targeting IRAK1 but not TRAF6. *Biochimica et Biophysica Acta (BBA)-Molecular Basis of Disease* 2018; 1864(3): 925-33.
12. He X, Jing Z, Cheng G. MicroRNAs: new regulators of Toll-like receptor signalling pathways. *BioMed Research International* 2014.
13. Ba S, Xuan Y, Long ZW, Chen HY, Zheng SS. MicroRNA-27a promotes the proliferation and invasiveness of colon cancer cells by targeting SFRP1 through the Wnt/ β -catenin signaling pathway. *Cellular Physiology and Biochemistry* 2017; 42(5): 1920-33.
14. Yao F, Yu Y, Feng L, Li J, Zhang M, Lan X, et al. Adipogenic miR-27a in adipose tissue upregulates macrophage activation via inhibiting PPAR γ of insulin resistance induced by high-fat diet-associated obesity. *Experimental Cell Research* 2017; 355(2): 105-12.
15. Ghaedi H, Tabasinezhad M, Alipoor B, Shokri F, Movafagh A, Mirfakhraie R, et al. The pre-mir-27a variant rs895819 may contribute to type 2 diabetes mellitus susceptibility in an Iranian cohort. *Journal of Endocrinological Investigation* 2016; 39(10): 1187-93.
16. Jazdzewski K, Murray EL, Franssila K, Jarzab B, Schoenberg DR, de la Chapelle A. Common SNP in pre-miR-146a decreases mature miR expression and predisposes to papillary thyroid carcinoma. *Proceedings of the National Academy of Sciences* 2008; 105(20): 7269-74.
17. Alipoor B, Ghaedi H, Meshkani R, Omrani M, Sharifi Z, Golmohammadi T. The rs2910164 variant is associated with reduced miR-146a expression but not cytokine levels in patients with type 2 diabetes. *Journal of Endocrinological Investigation* 2018; 41(5): 557-66.
18. Sun Q, Gu H, Zeng Y, Xia Y, Wang Y, Jing Y, et al. Has-mir-27a genetic variant contributes to gastric cancer susceptibility through affecting miR-27a and target gene expression. *Cancer Science* 2010; 101(10): 2241-7.
19. Wang TT, Chen YJ, Sun LL, Zhang SJ, Zhou ZY, Qiao H. Affection of single-nucleotide polymorphisms in miR-27a, miR-124a, and miR-146a on susceptibility to type 2 diabetes mellitus in Chinese Han people. *Chinese Medical Journal* 2015; 128(4): 533.
20. Ciccacci C, Di Fusco D, Cacciotti L, Morganti R, D'Amato C, Greco C, et al. MicroRNA genetic variations: association with type 2 diabetes. *Acta Diabetologica* 2013; 50(6): 867-72.
21. Lee YH. Meta-analysis of genetic association studies. *Annals of Laboratory Medicine* 2015; 35(3): 283-7.
22. Thakkinstian A, McElduff P, D'Este C, Duffy D, Attia J. A method for meta-analysis of molecular association studies. *Statistics in Medicine* 2005; 24(9): 1291-306.

23. Munafo MR, Flint J. Meta-analysis of genetic association studies. *TRENDS in Genetics* 2004; 20(9): 439-44.
24. Martorell-Marugan J, Toro-Dominguez D, Alarcon-Riquelme ME, Carmona-Saez P. MetaGenyo: a web tool for meta-analysis of genetic association studies. *BMC Bioinformatics* 2017; 18(1): 563.
25. Nakaoka H, Inoue I. Meta-analysis of genetic association studies: methodologies, between-study heterogeneity and winner's curse. *Journal of Human Genetics* 2009; 54(11): 615.
26. Li Y, Zhang Y, Li X, Shi L, Tao W, Shi L, et al. Association study of polymorphisms in miRNAs with T2DM in Chinese population. *International Journal of Medical Sciences* 2015; 12(11): 875.

The Association of *MiR-146a* and *MiR-27a* Gene Variants with Type 2 Diabetes: A Meta-Analysis

Karimpour A¹, Mazare AM¹, Hadianpour SH¹, Molla Agha Zarandi M², Hosseini M¹, Alipour B^{3*}

¹Student Research Committee, Yasuj University of Medical Sciences, Yasuj, Iran, ²Ministry of Health and Medical, Tehran, Iran, ³Department of Laboratory Sciences, Yasuj University of Medical Sciences, Yasuj, Iran.

Received: 20 Jun 2019

Accepted: 14 Jan 2020

Abstract

Background & aim: Several studies have examined the link between existing polymorphisms in the coding *miR-146a* and *miR-27a* genes with type 2 diabetes, although the results presented were inconsistent. Accordingly, in the present meta-analysis study, in order to obtain a more accurate estimate, the relationship between MiR146a-rs290164 G> C and miR-27a rs8955819 T> C with T2D was investigated.

Methods: To conduct this review study, studies were selected by searching the electronic databases of PubMed, Google Scholar, Scopus, and Science direct until June 6, 2017. A total of 2,069 diabetics and 1,907 healthy subjects entered the meta-analysis to assess the association of rs2910164 and 1090 diabetics and 966 controls to assess the association of rs895819 with type 2 diabetes with an OR chance ratio of 95% confidence interval.

Results: In the present study, the relationship between polymorphism miR-146a rs2910164 and T2D in five different genetic models including allelic, defeated, dominant, over-dominant and co-dominant models was investigated. No significant relationship was observed between miR-146a rs2910164 and miR-27a rs895819 variants with T2D ($P > 0.05$). There was also no evidence of diffusion bias in the various genetic models studied was observed (P Egger, s test > 0.05).

Conclusion: The present meta-analysis indicated that there was no significant relationship between the variants studied with T2D. To confirm these results, more research is needed in populations with higher sample size and greater geographical diversity.

Keywords: Rs2910164, Rs895819, Type 2 Diabetes, Meta-Analysis

Corresponding author: Alipour B, Department of Laboratory Sciences, Yasuj University of Medical Sciences, Yasuj, Iran

Email: behnam.alipour@yums.ac.ir.

Please cite this article as follows:

Karimpour A, Mazare AM, Hadianpour SH, Molla Agha Zarandi M, Hosseini M, Alipour B. The Association of *MiR-146a* and *MiR-27a* Gene Variants with Type 2 Diabetes: A Meta-Analysis. *Armaghane-danesh* 2020; 25(2): 225- 239.